

Gezinsdrama of eengerelateerd geweld?

Posted on [24 July, 2014](#) by [tikara](#)

Fatma Arikoglu & Sarah Scheepers

Er is een tendens om de term 'eer' exclusief met daden van geweld bij minderheden te gaan linken. Het concept 'eer' is nochtans geen statisch begrip en krijgt verschillende betekenissen en invullingen toegekend. In 'Westerse' contexten kan 'eer' benoemd worden als imago, reputatie, aanzien en status.

Dat een gezinsdrama bij allochtonen meteen een eremoord wordt genoemd, is een populaire theorie waar weinig van aan is, [schrijft Tom Naegels](#) in *De Standaard* (2/07/14). Met deze stelling wil de ombudsman kritische kanttekeningen plaatsen bij de vermeende dubbele standaarden die (vooral) minderheden lijken te ervaren, wanneer vormen van huiselijk geweld worden aangekaart.

Terwijl het begrip 'gezinsdrama' vooral van toepassing zou zijn op autochtone daden van geweld, lijkt de term 'eerwraak' of 'eremoord' de voorkeur te genieten wanneer het over etnische minderheden gaat.

Op basis van een eenvoudige zoekopdracht in het krantenarchief komt de ombudsman tot de vaststelling dat deze populaire theorie niet klopt. Naegels toont aan dat het begrip 'eremoord' zelfs zeer weinig voorkomt, en minderheden dan ook van deze categorisering worden gespaard.

Als gelijkekansenorganisatie die reeds jaren ijvert voor de emancipatie van etnisch-culturele minderheden juichen wij deze lovenswaardige aanzet van Naegels om enige nuance en rechtzetting te brengen in deze berichtgeving toe.

Het thema 'eremoord' is een delicaat thema, en het is belangrijk om hierover correct te berichten. Net daarom zijn we verbaasd over de keuze van de ombudsman om dit te doen via een eenvoudige internetzoektocht, waardoor niet alleen voorbij wordt gegaan aan de andere termen die in het kader van dit debat worden gebruikt ('eengerelateerd' geweld), maar ook aan de manier waarop deze term op een toenemende wijze wordt gehanteerd door beleidsactoren om daden van geweld bij etnisch-culturele minderheden te gaan monitoren en bestrijden.

De termen 'eremoord' en 'eerwraak' zijn slechts een deel van de instrumenten waarmee geweld wordt geculturaliseerd en geassocieerd met minderheden. De koepelterm die

verwijst naar geweldsvormen die ‘eer’ als motief hebben en die de laatste jaren steeds meer de aandacht krijgt in Vlaanderen, is ‘eengerelateerd’ geweld (EGG). ‘EGG’ kan gaan van strenge (vrijheids)beperkingen tot ‘eremoord’, de meest extreme vorm van ‘EGG’.

Herhalen we de oefening van Naegels met het concept ‘EGG’, dan vinden we in de database van *De Standaard* 15 hits. Belangrijker dan dit aantal is de context waarin de term wordt gehanteerd. Zo zien we dat in maar liefst 11 van de 15 artikels ‘EGG’ exclusief wordt gelinkt aan etnische minderheden. Dit impliceert dat deze vorm van geweld vooral zou voorkomen bij etnische minderheden.

Tal van nationale en internationale wetenschappelijke onderzoeken tonen echter aan dat de realiteit veel complexer is dan deze simplistische stelling. Het concept ‘eer’ is geen statisch begrip en krijgt verschillende betekenissen en invullingen toegekend. In ‘Westerse’ contexten kan ‘eer’ benoemd worden als imago, reputatie, aanzien en status.

Bovendien merken we vanuit onze dagelijkse werking een toenemende tendens bij tal van werkgroepen, platformen, actieplannen, vormingstrajecten en publicaties om deze term ‘eer’ exclusief met daden van geweld bij minderheden te gaan linken.

Neem maar eens een kijkje in de Brochure *Eengerelateerd Geweld* of in het *Nationaal actieplan ter bestrijding van partnergeweld en andere vormen van intrafamiliaal geweld* van het Instituut voor Gelijkheid van Vrouwen en Mannen of surf eens naar de website van het Steunpunt Cultuursensitieve Zorg of die van de Dienst voor strafrechtelijk beleid: we zien we telkens een exclusieve link van ‘EGG’ naar etnische minderheden.

Een dergelijke focus op ‘eer’ zorgt er echter voor dat andere factoren die intrafamiliaal geweld bij minderheden kunnen helpen kaderen verwaarloosd worden. Daardoor worden ‘allochtonen’ niet alleen in een slachtofferpositie gedrukt, maar gaat men ook voorbij aan de dieperliggende oorzaken van het geweld.

Al jarenlang tracht ella vzw meer duiding in het dominante discours te brengen. Betere preventie en hulpverlening kunnen pas verzekerd worden wanneer de context wordt meegenomen in de aanpak van geweld. Correcte berichtgeving over deze zaken moet daar ook een onderdeel van zijn. We juichen dan ook de betrokkenheid van journalisten als Tom Naegels toe, maar een correcte analyse van dit fenomeen vergt meer dan het tellen van hits op GoPress.

